

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6SŽi/11/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200569
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200569.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L., bytom J. X., právne zastúpeného JUDr. Petrom Vévurkom, advokátom so sídlom Námestovo, Štefánikova 269/24, proti žalovanému: Obec Brunovce, so sídlom Brunovce 106, právne zastúpeného JUDr. Adrianou Ručkayovou, advokátkou so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Jilemnického 27, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia starostky Obce Brunovce, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/113/2013-34 zo dňa 11. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/113/2013-34 zo dňa 11. decembra 2013 z r u š u j e a k o n a n i e z a s t a v u j e.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 70€ za súdny poplatok za odvolanie a trovy právneho zastúpenia vo výške 496, 97€ v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti do rúk jeho právnej zástupkyňi JUDr. Adriane Ručkayovej, advokátke so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Jilemnického 27.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 250j ods. 2, písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil fiktívne rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 331,12 €, k rukám jeho advokáta do troch dní.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd zákonnosť rozhodnutia žalovaného posudzoval v intenciách ustanovení § 17 ods.1,2,3 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o slobode informácií“) v spojení s § 18 ods.3, s § 19 ods.1,2,3 uvedeného zákona, ktorú právnu úpravu citoval.

Krajský súd poukázal na to, že správny súd v súdnom konaní neskúma, či existujú dôvody pre sprístupnenie, ale skúma, či existujú dôvody pre nesprístupnenie informácie. Uviedol, že účelom zavedenia inštitútu fiktívneho rozhodnutia (§ 18 ods. 3 a § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z.) nebolo

„legalizovať“ nečinnosť povinných osôb pri rozhodovaní o žiadostiach podľa tohto zákona, ale poskytnúť ochranu tomu, kto sa obrátil so žiadosťou na povinnú osobu o sprístupnenie informácií, dajúc do pozornosti, že fiktívne rozhodnutie je už svojou povahou nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p., a preto bez ďalšieho zrušiteľné správnym súdom.

Krajský súd konštatoval, že v súdnej veci nie je sporné, že žalobca podal žiadosť o sprístupnenie informácií dňa 14. mája 2013, v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., bolo povinnosťou Obce Brunovce rozhodnúť o žiadosti žalobcu v lehote ôsmich pracovných dní, t.j. do 24. mája 2013, uvedeného dňa žalovaný oznámil žalobcovi predĺženie lehoty, povinnosť Obce Brunovce rozhodnúť o žiadosti žalobcu sa tak predĺžila maximálne o 8 pracovných dní, teda do 5. júna 2013, v tejto lehote Obec Brunovce nevydala rozhodnutie a ani informáciu žalobcovi nesprístupnila, platí teda, že obec Brunovce vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu (fiktívne rozhodnutie), obci Brunovce márne uplynula lehota na vydanie rozhodnutia dňa 5. júna 2013, od tohto dňa v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. začala žalobcovi plynúť pätnásťdňová lehota na podanie odvolania voči fiktívnemu rozhodnutiu, keďže žalobca podal odvolanie dňa 11. júna 2013, niet pochyb, že tak učinil v zákonom stanovenej pätnásťdňovej lehote na podanie odvolania, žalovaný bol povinný o odvolaní žalobcu rozhodnúť do 15 dní, t.j. do 26. júna 2013, keďže žalovaný v tejto lehote nerozhodol, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil (fiktívne rozhodnutie), za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia, t.j. deň 28. jún 2013. Podľa názoru krajského súdu špekulatívne úvahy žalovaného, že žalobca podával odvolanie voči fiktívnemu rozhodnutiu zo dňa 27. mája 2013, pričom podľa žalovaného mal podať odvolanie voči fiktívnemu rozhodnutiu zo dňa 8. júna 2013 (10. júna 2013) nie sú namieste.

Krajský súd po prieskume zákonnosti napádaného rozhodnutia a procesného postupu predchádzajúceho jeho vydaniu konštatoval, že žalovaný sa neriadil dôsledne zákonnými ustanoveniami na prejednávajúcu vec sa vzťahujúcimi. Rozhodnutie správneho orgánu krajský súd považoval za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, a preto podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. zrušil napadnuté fiktívne rozhodnutie žalovaného - Obce Brunovce a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní bude žalovaný vychádzať z právnych názorov prezentovaných súdom v tomto rozsudku a pri vydávaní rozhodnutia svoje závery riadnym spôsobom zdôvodní, aby neboli nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

K žiadosti žalobcu, aby súd zároveň v rozsudku uložil žalovanému sprístupniť mu ním požadovanú informáciu v zmysle § 250j ods.6 O.s.p., krajský súd uviedol, že v posudzovanej veci neboli zistené dôvody pre takýto postup, a preto aj rozsudok vo veci samej neobsahuje vo svojom výroku povinnosť sprístupniť požadovanú informáciu.

Záverom krajský súd pre úplnosť dodal, že podľa ustálenej súdnej praxe žalovaným je správny orgán, a to aj v prípade, keď rozhodnutie vydané v II. stupni správneho konania, v danom prípade žalobou napadnuté fiktívne rozhodnutie, vydala osoba, ktorá stojí na jeho čele (starostka obce), keďže právnu subjektivitu v ponímaní rozhodovania v oblasti verejnej správy má Obec Brunovce a nie starostka. Nesprávne označenie žalovaného správneho orgánu krajský súd napravil z úradnej povinnosti a ďalej konal s Obcou Brunovce ako so žalovaným (rozsudok NS SR sp. zn. 6 Sž/5/2012 zo dňa 24. apríla 2013).

Krajský súd rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p., žalobcovi priznal náhradu trov konania, pretože v konaní mal úspech.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zamietla žalobu žalobcu. Uplatnil si náhradu trov konania, trovy právneho zastúpenia vyčíslil vo výške 496,97 €.

Žalovaný v dôvodoch odvolania voči rozsudku krajského súdu namietal, že rozhodnutie súdu vychádza z

nesprávneho právneho posúdenia veci, čo predstavuje odvolací dôvod v zmysle ustanovení § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Výslovil názor, že rovnako má za to, že súd sa opomenul pri svojom rozhodnutí vysporiadať so všetkými skutočnosťami, ktoré sa vzťahujú v danej veci na riadne vyčerpanie opravných prostriedkov v rámci konania správneho orgánu. Poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1 zákona o slobode informácií uviedol, že nakoľko v § 19 tohto zákona nie je ustanovené inak, je potrebné na podanie opravných prostriedkov podľa zákona o slobode informácií aplikovať ustanovenie § 19 správneho poriadku. Ďalej uviedol, že odvolanie žalobcu proti fiktívnemu rozhodnutiu Obce Brunovce ako prvostupňového orgánu na sprístupnenie informácie podľa žiadostí žalobcu bolo urobené elektronickými prostriedkami, avšak nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Dôvodil, že toto podanie mohlo byť podľa vyššie uvedených ustanovení správneho poriadku uskutočnené aj elektronickými prostriedkami, avšak malo byť v zákonom stanovenej lehote doplnené písomne alebo ústne do zápisnice, prípadne doplnené elektronickým podaním so zaručením elektronickým podpisom, pričom žalobca toto podanie takýmto spôsobom nedoplnil, a preto ak odvolanie žalobcu proti fiktívnemu rozhodnutiu Obce Brunovce ako prvostupňového orgánu na sprístupnenie informácie nebolo podané v zákonom stanovenej forme pre podanie odvolania, na takéto podanie treba hľadiť akoby sa ani nestalo, majúť za to, že z uvedeného vyplýva, že zo strany žalobcu nebolo riadne podané odvolanie t.j. vo forme podľa ustanovení zákona o slobode informácií a správneho poriadku, a teda nebola naplnená podmienka podľa ustanovenia § 247 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, na základe ktorej predpokladom pre postup pri rozhodovaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov je vyčerpanie riadnych opravných prostriedkov.

Žalovaný doplnil odvolanie podaním, v ktorom poukázal na skutočnosť, že Krajský súd Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 13S/115/2013 týkajúcom sa tých istých účastníkov a založenom na rovnakom právnom a skutkovom základe, ako v konaní č.k. 13S/113/2014, svojím uznesením dňa 24.09.2014, rozhodol, že konanie zastavuje a žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.11.2014. Svoje rozhodnutie Krajský súd Trenčín dôvodil tým, že v tomto konaní nie sú splnené podmienky konania podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., pretože neexistuje rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania. Ďalej žalovaný poukázal na to, že krajský súd konštatoval, že žalobca bol povinný svoje odvolanie proti fiktívnemu rozhodnutiu správneho orgánu urobené elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu doplniť najneskôr do troch dní, a to písomne alebo ústne do zápisnice, keďže tak neurobil, na takéto odvolanie nebolo možné prihliadať a z tohto dôvodu teda nemôže platiť domnienka, že existuje rozhodnutie podľa § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z., pretože nenastúpila fikcia, že žalovaná ako odvolací orgán vydala rozhodnutie, ktorým odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zamietla a napadnuté rozhodnutie potvrdila. Na základe týchto skutočností súd konanie podľa § 104 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 O.s.p. zastavil, keďže išlo o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nebolo možné odstrániť.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 veta prvá) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 veta prvá) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa vyhovel žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti fiktívneho rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu v spojení s fiktívnym prvostupňovým rozhodnutím a následne ich zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj zákonnosť fiktívnych rozhodnutí a postupu žalovaného správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či súd prvého stupňa správne posudzoval splnenie podmienok preskúmvacieho konania a vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami účastníkov konania a teda,

či správne posúdil zákonnosť a správnosť rozhodnutí a postupu žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je postup a rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté o žiadosti žalobcu o sprístupnenie a zverejnenie informácie podanej dňa 14. mája 2013 „List vedeniu účtovnej závierky Obce Brunovce o overení účtovnej závierky zostavenej k 31. decembru 2011“ v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods.1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 247 ods. 1,2,3 veta prvá O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 250 ods.1,2,4 účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250d ods.3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmvania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

V správnom súdnictve preskúmvajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1,2 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a

vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil fiktívne rozhodnutie starostky Obce Brunovce, ako aj fiktívne rozhodnutie Obce Brunovce podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie, dôvodiac preukázanie vydania fiktívnych rozhodnutí [§ 18 ods. 3 a § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z., ktoré evidentne nespĺňajú náležitosti riadne odôvodneného rozhodnutia v zmysle § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, a preto sú svojou povahou nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Krajský súd vychádzal zo skutkových zistení, že žalobca podal žiadosť o sprístupnenie informácií na Obci Brunovce elektronickou poštou dňa 14.5.2013, keďže žalovaná obec žalobcovi informácie neposkytla a to ani v predĺženej lehote, vychádzajúc z právnej domnienky vydania fiktívneho rozhodnutia o neposkytnutí informácií, žalobca dňa 11.6.2013 podal proti fiktívnemu rozhodnutiu odvolanie elektronickou poštou. Podanie odvolania elektronickou poštou nebolo opatrené elektronickým podpisom a žalobca svoje odvolanie ani dodatočne nedoplnil písomným podaním ani ústne do zápisnice žalovaného.

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 14 ods.1 zákona č. 211/2000 Z.z. upravuje spôsob podávania žiadostí o poskytnutie informácií tak, že žiadosť možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom. V právnej norme v 19 ods.1 tohto zákona ustanovuje, že proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať, pričom nestanoví spôsob podania odvolania. Z uvedených dôvodov pri zisťovaní splnenia podmienok, či odvolanie bolo podané účinne, treba postupovať v zmysle § 22 zákona o slobode informácií (ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní - zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok) podľa § 19 správneho poriadku, v zmysle ktorého podanie možno urobiť písomne alebo ústne do zápisnice, alebo elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona. Možno ho urobiť aj telegraficky alebo telefaxom; také podanie obsahujúce návrh vo veci treba písomne alebo ústne do zápisnice doplniť najneskôr do troch dní.

Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci a z uvedenej právnej úpravy je zrejmé, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky súdneho prieskumu, pretože zo skutkových okolností vyplýva, že žalobca proti fiktívnemu prvostupňovému správne rozhodnutiu nepodal odvolanie účinné, keďže svoje odvolanie podal elektronickou poštou bez overeného elektronického podpisu a toto podanie nedoplnil v zákonnej lehote písomným podaním alebo ústne do zápisnice, a preto nemohla v danom prípade nastať ani zákonná domnienka vydania fiktívneho druhostupňového správneho rozhodnutia, ktorým by bolo odvolanie zamietnuté a fiktívne prvostupňové správne rozhodnutie potvrdené v zmysle § 19 ods.3 zákona o slobode informácií.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci bolo preukázané, že žalobca nepodal odvolanie zákonom predpokladaným spôsobom, v dôsledku čoho jeho odvolanie nemohlo vyvolať účinne odvolacie konanie, a preto nemohla nastať fikcia vydania odvolacieho správneho rozhodnutia a teda neexistuje rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania, a preto podmienky pre postup podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku neboli splnené. Keďže ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť, nastali zákonné podmienky v zmysle § 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. pre zastavenie konania.

Súd prvého stupňa v danej veci sa podmienkami konania nezaoberal v dostatočnom rozsahu, majúce za následok nesprávne právne posúdenie. Vzhľadom k uvedenému pokiaľ prvostupňový súd vo veci samej rozhodol rozsudkom tak, že fiktívne rozhodnutia žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, rozhodol v danej veci nesprávne, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle § 250ja ods.3 veta druhá v spojení s § 246c ods.1 a s § 221 ods.1, písm. h/ O.s.p. zrušil a konanie v zmysle § 246c ods.1 v spojení s § 221 ods.2 a s § 104 ods.1 O.s.p. zastavil.

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 a v spojení s § 146 ods.2 O.s.p.. Žalovanému voči žalobcovi priznal náhradu trov konania, keďže žalobca zaviniť, že konanie sa muselo v danej veci zastaviť, pretože žalobca podal žalobu voči neexistujúcemu fiktívnemu druhostupňovému správne rozhodnutiu, v dôsledku čoho nebol daný predmet súdneho prieskumu. Žalovanému priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli právnym zastúpením advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava, podanie vyjadrenia k žalobe a odvolanie) po 130,16€ + paušál 2x po 7,81€ a 1x 8,04€ + 20% DPH, v celosti vo výške 496,97€ a súčasne náhradu súdneho poplatku v sume 70,€ za odvolanie. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania do rúk jeho právneho zástupcu v lehote 15 dní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.